

# Universitätsbibliothek Wuppertal

**Lukianu Hapanta**

**Lucianus <Samosatensis>**

**Basileae, [1619]**

Alexandri et Philippi

---

**Nutzungsrichtlinien** Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

Πο. ὁ ψὲ ἡγοτυπῆς, ὃ Ἐνίπευ,  
 ὑπερόπτης πρότερον ἢ ἡ Τυ-  
 ρῶ δ' ἔδην δεινὸν ἀέπουθεν,  
 οἰομένη ἀπὸ σὺ δὲ σκακκορῆδῃ.  
 Ἐνὶ ἕμινουρ, ἔφης ἦδ' ἀπὸρ,  
 ὅτι Ποσειδῶν ἦδα, ὃ καὶ μά-  
 λις ἐλύπησεν ἄντων, καὶ ἐζῶ  
 τῷτο ἡδίκημαι, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ  
 ἄφρονας τότε, καὶ χαρισίας  
 πορφύρεον τι κῆμα, ὅπερ ἔ-  
 μας σὺ κερνή, ἅμα σὺ ἡ-  
 δα τῆ παρὰ αὐτ' ἐμῶ. Πο. σὺ  
 ἦδ' οὐκ ἠθελῶ, ὃ Ἐνίπευ.

NEP. Sed verò nunc ze-  
 lotypus es <sup>b</sup> Enipeu, cum  
 prius superbum & contem-  
 ptorem te gesseris. Ipsa au-  
 tem Tyro nihil graue passa  
 est, quando se putauit à te  
 vitiatam esse. ENIP. Nihil  
 autem? Dixisti enim abiens  
 Neptunum esse te, quod vel  
 maximè dolore affecit ipsam:  
 atq; ipse eò abs te iniuriat afa-  
 fectus sum, quòd & qua mea  
 esse debuerat, eam volupta-  
 tem percepisti tu, & praterèa composito circa vos fluctu  
 purpureo, sub quo absconditi iacuisisti, cum puella pro me  
 uite rem habuisti. NEP. Tu enim non volebas, Enipeu.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

<sup>a</sup> TYRO.] *Virguncula fuit Thessala, Salmonei filia, & Enipei amica, ex qua Neptunus Neleum & Peliam suscepit: de qua inferius in Philopatre, & lib. 2 Historiarum rerarum.*

<sup>b</sup> Enipeu.] *Thessalia fluius est.*

MORTVORVM

DIALOGI.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ

ALEXANDRI ET

Φιλίππου.

Philippi.

Ottomaro Luscinio interprete.

PHILIPPVS.



ΝΥΝ μὲν, ὃ Ἀλέ-  
 ξανδρε, ἐκ ἀν-  
 ἱξαρνος γένου,  
 μὴ οὐκ ἐμὸς



ON igitur in-  
 ficiaberis, <sup>a</sup> A-  
 lexader, ex me  
 prognatū te es.  
 se filium.

ἦός ἐστιν ἢ οὐκ ἄριστεύεις,  
 Ἀμμωνος γέγονεν. Ἄν' ἐστ' αὐτός  
 τὸς ἠγρόσω, ὃ πάτερ, ὡς Φι-  
 λίππου τῷ Ἀμῶντι ἦός ἐστιν.  
 ἄν' ἐξέξιμι τὸ μάντευμα,  
 ὡς χεῖσιμον ἐς τὰ πράγματα  
 οἰόμενος ἐστίν. Φί πῶς λέγεις  
 χεῖσιμον ἰδέσθαι σοι, τὸ παρ-  
 ἄν σταντ' ἑξαπατηθῆσόμενος  
 πορ' ἂν τ' ἔφηται; Ἄν. οὐ  
 τῆτο, ἄν' οἱ Βάρβαροι ἑαρε-  
 πταχθῶσάν με, καὶ οὐδέ τις ἐπι-  
 ἀνείκατο, οἰόμενος θεῶ μάχε-  
 σθαι, ὡς ἔφαθ' ἑκράτην αὐτῷ.  
 Φί. τίνας ἑκράτησας οὐκ ἐ-  
 ξιομάχων ἀνδρῶν, ὅς δευσις  
 αἰ σωννέχθης, τοξάεια καὶ  
 πηλτάεια, καὶ γέρον οὐσί-  
 αα πεδνημένοις; Ἐμῶν ὡν  
 ἑκράτην ἔρχον ἴω. Βοιωτῶν  
 Φωκίων καὶ Ἀθλωνίων, καὶ τῶν  
 Ἀρκάδων ἀπαιτηχῶν, καὶ τῶν  
 Θεσσαλῶν ἴππων, καὶ τοῦς Ἡ-  
 κκῶν ἀκουσίαις, καὶ τῶν Μαν-  
 τινίων πηλτασιπῶν, ἢ Ὀρέ-  
 κας,

neis pugnare solitis, semp̄ congressus es? Aique Græcos  
 armis domare, Bæotios, Phocenses, Athenienses, & id genus  
 alios, operis fuerat strenui atque magnifici. <sup>f</sup> Arcadum in-  
 super sustinere armaturam, & equitatu Thessalum <sup>h</sup> Eleorum  
 iaculatores, <sup>i</sup> Mantimeos <sup>k</sup> peluis instructos, aut cū <sup>l</sup> Thraci-  
 bus

se filiū. nam & Iouem Ham-  
 monem genus paternum re-  
 ferens, mortem non obisses.

ALEX. Neḡ verò nescius  
 eram, pater, Philippi Amyn-  
 tæ me esse filiū: sed quia  
 ad res gerendas sic mihi vi-  
 sum erat conducere, com-  
 miento hoc usus sum vaticinij.  
 PHIL. Quid ais? Con-  
 ducibile id tibi visum, ut  
 vaticibus impostoribus sala-  
 lendum te exponeres? A-  
 LEX. Non isthuc, sed bar-  
 baros in mei admirationem  
 tractos, facilius hoc prætex-  
 tu nostro subdidimus impe-  
 rio: quum nemo vnus viri-  
 bus nostris hæctenus restite-  
 rit, quippe hac sola opinio-  
 ne ducti, quod aduersus Deū  
 sibi esset præliandū PHIL.  
 Quos tu igitur tanto cona-  
 tu dignos vsquā vicisti, qui  
 cum timidis illis & areulis,  
 & pelarijs ac & gerris vini-



κας ἢ Ἰωνεὺς, ἢ καὶ Παύνας  
 χαρῶσασι ταῦτα μεγάλα.  
 Μάδων δὲ ἢ Περσῶν ἢ Χαλ-  
 δαιῶν, ἢ χυσοφόρων ἀνθρώ-  
 πων, ἢ ἄβρῶν, ἐκ οἷοι ὡς πρὸ  
 σὺ μύησι, μετὰ Κλιάρχῳ ἀ-  
 νελθόντων ἐκράτισαν, ἐδ' ἄς  
 χῆρας ἡπομανάντων ἐλθῆν  
 κείνων, ἀλλὰ πρῶν ἢ τόξου μα-  
 ξικυῖσθαι, φυγούτων; Αἰ.  
 ἀλλ' οἱ Σύνθεαι γε ὦ πάτερ,  
 ἢ οἱ Ἰδῶν ἐλθόντων, ἐκ οὖν  
 καταφρονητόν τι ἔργον, καὶ  
 ὄμως ὁ διασησας αὐτὸς, οὐδὲ  
 πεδοσιαις ἀνύμνος τὰς νί-  
 κας, ἐκράτησεν αὐτῶν. ἐδ' ἐπιβρ-  
 κησα νόποτι ἢ ὀσιχομόν; Ὁ  
 ψωσάμην, ἢ ἀπιστον ἐπραξάτι  
 ἢ νικῆν ἔνικα, ἢ τὸς Εὐκλεῶς  
 δὲ, τὸς μὲν ἀνομιῶσι παρέλας  
 βον, Οὐθαῦς δ' ἴσως αὐτὸς ὁ.  
 κας μετ' ἄλλοι. Φί. οἶδα ταῦτα  
 πάντως. Κλέος γὰρ ἀπύγαμῆ  
 μοι, ὅρ σὺ τῷ Διορατίῳ διηγά-  
 σας, μετὰ τὴν ἀπύγαμῃ ἐφ' ὅς  
 νόσας, ὅτι μετὰ τὰς αἰῶς  
 πράξας ἡπαύσαι ἐτόλμησας.

bus, <sup>m</sup> Illyrici, <sup>n</sup> Paonibus  
 ve manum conferere, opero-  
 sum profectò atque arduum  
 id fuisset in primis. Cates-  
 rum<sup>o</sup> Medos, Persas &  
 Chaldaeos delictatos, ac plus  
 rimo auro conspicuos, non  
 satis compertum habeo quo-  
 nam modo ante te <sup>p</sup> duce  
 Clearcho mille viri bello as-  
 dorti expugnârimi, scedè in  
 fugam actos antequam ad  
 manus venium fuisset. A-  
 L E X. At verò <sup>q</sup> Scythæ pa-  
 ter, & <sup>r</sup> Indici elephantes,  
 res sunt non vsq; adeò abie-  
 ctæ & contemptibiles; <sup>s</sup> &  
 tamen neque concitatis ins-  
 ter ipsos intestinis odijs, ne-  
 que per proditiōnē mihi ven-  
 undari passus sum victo-  
 riam. Sed neq; peieravi vna-  
 quam, aut per iugas à polli-  
 cito recessi, fidemq; solui vi-  
 ctoria gratia. Adde quòd &  
 Græcos alios sine sanguine  
 in deditionem accepi: <sup>t</sup> The-  
 banos autem fortassis ipse audisti quomodo aggressus fue-  
 rim. PHIL. <sup>u</sup> Noui hæc omnia ex Clito, quem tu inter epu-  
 las, eò quòd nomen meum celebraret, & meas res gestas cum  
 quis conferre auderet, traiecit per corpus telo tū iugulâras.

οὐ δὲ καὶ πλὴν Μακεδονικὴν  
 χλαμύδα καταβαλὼν, ἰάν-  
 δω, ὡς φασί, μινιδος, καὶ  
 τίαραρ ὀρέων ἐπίδος, ἢ πῶς  
 κωέδι ἐπὶ Μακεδόνων, ἢ  
 ἰλαθερωρ ἀνδρῶν ἕξιους, καὶ  
 τὸ πάντων γλοιοτάσων, ἰμί-  
 μιν τὰ τῶν νεκρομένων. ἰῶ  
 ἢ ἴλαρα ὅσα ἅπαντα ἔπραξας  
 λήουσι συγκατακλήων πρ-  
 παλιμίνους ἀνδρας, καὶ γὰρ  
 μους τοιούτους γαμῶν, καὶ  
 Ηρακλῶνα ἔπραγαπῶν. ἰρ  
 ἰπῆνισα μόνον ἀκούσας, ὅτι  
 ἀπίσχου τῆς τοῦ Δαρῆος γυν-  
 ναικὸς, ἰαλῆς οὐσης, καὶ τῆς  
 μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν θυγα-  
 τέρων ἐπεμλήθης, βασιλις  
 καὶ ἢ ταῦτα. Αλ. τὸ εἰλο-  
 κίνδωνον δὲ, ὡ πάτερ, ἔκ ἐ-  
 πανῆς, καὶ τὸ ἐρ Οξυδράκεις  
 πρῶτον ἰαθάπιδω αἰ τὸ ἐν  
 τὸς τὸ τάχως, ἢ τοσαῦτα λα-  
 βῆν πράματᾶ; Φί. ἔκ ἰπανῶ  
 τῆτο, ὡ Ἀλέξανδρι, ἔκ ὅτι μὴ  
 ἰαλῶν

certe id opus exitiit, quod tum factitasse te accepimus. A-  
 LEX. Quomodo autem tibi non probatur, pater, quod G in  
 Oxydracis, gente Indica lubès me in periculum coniecerim,  
 atq; acceptis plurimis vulneribus, muros primus omnium trans-  
 filierim? PHIL. Non probò, Alexander: neque id quia  
 pulchrum

Tu verò & Macedonicam  
 chlamydem abiciens, & can-  
 dyn Perseum amicum re-  
 cepisti (ut aiunt) & tiam-  
 ram reciam. Ut ne interim  
 commemorem, quòd à Ma-  
 ccedonibus viris vitique libe-  
 ris, A adorari debere, te in  
 animū duxeris, & qui quod  
 maximè omnium erat ridi-  
 culum, hominum abs te B vi-  
 ctorum mores imitatus es.  
 Tempero mihi ne memorem  
 alia quæ iurpiter admiseris,  
 C viris doctis in leonū clau-  
 stra inclusis, & D nuptijs ta-  
 libus peractis: quodq; E He-  
 phæstionem plus quàm esset  
 fatis, amaris. Vnum est quod  
 solum laudo abs te gestum,  
 in F Darij vxore videlicet,  
 forma prastante, quia ab il-  
 lius complexu abstinueris:  
 & geneticis illius, atque fi-  
 liarum, ne vim paterentur,  
 curam susceperis. Regium



λαδὸν εἶν' οἶμαι καὶ τιρῶσκε.  
 θαυωτὶ τὴ βασιλεία, καὶ προκίρ  
 δυνάμει τὴ στρατῶν, ἀπ' ὅτι θε  
 τοῦτο κίσει σωίφειρα. θεὸς  
 γὰρ εἶναι δοκῶν, εἰ ποτὶ πρῶ  
 θάμης, καὶ βλέπεισθαι σε φορέσθαι  
 τὴ πολέμει ἐκκομισθῶν, αἴ  
 ματι ριόμῶν, οἰμάσθαι ἐπὶ  
 τῶν κραύματι, ταῦτα γέλασθαι  
 τοῖς ὄρωσι, καὶ ὁ Ἀμμων, γόης  
 καὶ ψαυδόμενῆς ἐλέγχεται, καὶ οἱ  
 πρῶτοι, ἐλάσθαι, ἢ τίς ἐκ  
 ἀπὸν ἐλάσθαι, ὄρων τὴ τῶ Διὸς  
 ἡδὸν λαποψυχῶν, ἀλόμῶν  
 τὴ λατρῶν βοηθῶν; νῦν μὲν γὰρ  
 ὁπότε ἡδὴ τὴ θυκας ἐκ οἴα  
 ποτὸς εἶν' τὸς πλὴν πρῶτοι.  
 σιν ἐκείνῳ ἐπιπερδομῶντας,  
 ὄρωντας τὴ νεκρῶν τὴ θεῶν ἐκ  
 δῶν ἐλάσθαι, μηδ' ὄρωντας ἡδὴ  
 καὶ ἐξ ὀδητότα, κατὰ νόμον  
 σωματῶν ἀπάντων; ἀπὸς  
 τε, καὶ τὸ χέσιμον, ἀέφης, ἀλέ  
 ξανδρῆ, τὸ δὲ τῶτο κρατῆρ,  
 ῥαδῶν, πολύσι τὴ δόξης ἀφῆ  
 ρῆτο

filiis? Potissimum ubi Dei istius cadaver porrectum iacere,  
 turgidum sanè & iuxta aliorū corporū morem contactu suo  
 omnia labefactans aspexerit. Ceterū quòd ais, Alexander,  
 tibi fuisse conducibile, & quòd facilius rerum potireris: id  
 profectò multum tibi gloriæ ex benè etiam ac strenuè ge-  
 stis

ῥᾶτο καὶ ἄλλοις ἀνθρώποις. πᾶρ  
 ῥᾶ ἰδὼν ἰδύσας, καὶ θεὸς γινώ  
 σκων ἀκούσας. Ἄλλ' ἐταῦτα προ  
 ῥᾶσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἑμῶν,  
 ἄμ' Ἡρακλέῃ καὶ Διονύσῳ ἑνά.  
 μιμον τιθεῖσιν οἱ μὲ, καὶ ὅτι  
 πῶ Ἀορνὸν ἐκένω, ἔδ' ἐτίε  
 ρε ἰκάνωμ καλόν; ὅτι, ἰδὼ μόν  
 οῦ Ἐχάρωσά μιν. Φίλ. ὅρᾳς  
 ἐπι ταῦτα ὡς ἦδ' Ἄμμου  
 ἄλλ' ἦς, ὅς Ἡρακλέῃ καὶ Διονύσῳ  
 παραδίδωκε, σιωπῆ, καὶ ὅτι ἄ.  
 σχωῖς, ὃ Ἀλέξανδρον, ἔδ' ἦ τῷ.  
 φων ἄρμαθίση, καὶ γινώσκω σε  
 αὐτῆ, καὶ σιωπῆς ἦδ' ἡ νεκρὸς ὄμν.  
 cere, quando nec Baccho quidem cedis, aut Herculi. M Sed  
 nec erubescere noski, Alexander, soliamve dediscere arro  
 gantiam, te ipsum dein noscere vel iam tandem sapere, e.  
 uiam si serui, ubi fato occubueris?

GILBERTI COGNATI  
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

**P**hilippi Macedonum regis & Alexandri filij compa  
 ratio. Duo aut contraria sunt exempla, alterum mo  
 derati animi, alterum immoderati. Quorum historiae re  
 quirantur à Plutarcho, Q. Curtio Arriano, & Diod. Si  
 culo lib. 6. De ijs Cic. lib. 1. Offic. cap. de prudentia, Phi  
 lippum quidem Macedonum regem, rebus gestis & glo  
 ria superatam à filio, facilitate & humanitate video su  
 periores fuisse. Itaque alter semper magnus, alter sæpè  
 turpissimus fuit. Cicero rebus gestis animi constantiam  
 & moderationem antefert. Incepit Philippus Alexan  
 drum



drum filiū, vt Valerius commemorat, quōd macedo-  
num benevolentiam largitione ad se attraheret, quum  
ipse maiore ex parte Græciæ mercator, q̄ victor fuerit:  
atque vt Diodorus testatur, auro sibi quā imperio magis  
acquisierit. Neq; à Demosthene alio nomine peius au-  
dit, quā quōd malis artibus impetium sibi acquisierit.  
Quid q̄ & post secundū fortunæ afflatu, tyrannum  
factum legimus. Eius vituperatio habetur apud Aph-  
thoniū rhetorem in Progymnasmatibus, vbi dicitur, quod  
Græca iuuentus in vituperando Philippo se exercuit.  
Caruit ergo vera & solida gloria, quæ, vt Cic. dicit, in-  
corrupta vox bene indicantium est, & consentiens laus  
bonorū. Ad historiæ Philippi Macedonis cognitionem  
pertinent etiam ea, quæ Iustin. habet lib. 8. & 9. Thucyd.  
belli Pelop. lib. 2. Plutar. in vita Alexand. Paul. Orosius  
lib. 3. cap. 12. ad 15. Philippo autem primum certamen  
fuit cum Athenensibus, quibus per insidias victis, in Il-  
lyrios bellum transtulit, & nobilissimam Larissæam cepit,  
vt ait Iustinus lib. 10. Diodor. lib. 2. de rebus Alexandri  
ait. Philippus anno secundi regni sui in Illyrici fines  
cum decē millibus peditum & 600. equitibus intrauit,

a ALEXANDER Amyntæ me esse fil.] Amyntas Ale-  
xandri Magni avus & Philippi Mæcedonis pater, Macedonum  
rex, rei militaris peritiss. rebusq; gestis clariss. de quo Diodor. &  
Trog. lib. 7. 8 & 9. b Vatib.] Scilicet Hammonis. De Ham-  
mone verò & eius vatibus in Dialogis Diogenis & Alexandri.  
Item Alexandri, Annibalis & Scipionis laudē annotaturus.  
c Arculis.] Arculus diminutivum ab arcus, τὸ ἄρκεον, à quo  
fit aliud diminutivum Arcellus, d Peltatijs.] Πέλταις scutum  
exiguū, Luna semiplena imaginem referens, quo genere A-  
mazones præcipuè in prælijs vii solebant. Virg. 1. Aeneid.

Ducit Amazonidum lunatis agrmina Peltis.

Scuta Amazonica vocat Nonius. Pelta cervæ haud dissimilis  
est, qua armatus Πέλταιος, Πελταίος, ἢ Πελταφόρος dicitur:  
i. peltarius & peltatus. Liu. lib. 8. bel. Pun. Menippū quendam  
ex regis ducibus cum mille peltatis Chalcidem misit. Hi etiam  
Πελταίος Græcis dicuntur. Liu. lib. 1. bel. Maced. Noctæ contra-



tos, quos peltaſtas vocant, loco opportuno inter bina caſtra in  
 inſidijs abdiſerat. e Gerris vimineis.] Suidas neuro gene-  
 re γάρρα reſert, vt Perſicam vocem, qua quidem tū arma decla-  
 vet, tū quoduis deſenſaculum ſiue protectionem ſiue ē corio, aut  
 alia quavis materia: dicitur & eximio uſu. Porro gerras Græci  
 erates vimineas appellant. f Arcadū armaturā.] Pelopon-  
 neſi regionis intimæ populorū. g Equitatū Theſſal.] Theſ-  
 ſalorum, quos ingenti clade proſtigauit Philippus ipſe in agro  
 Theſſalonico. h Eleorū iaculatores.] Elei populi in Pelopon-  
 neſo Eſidem incolentes. i Mantincos.] Mantineā Arcadiæ  
 urbem incolentes, apud quā contigit prælium inter Thebanos &  
 Lacedæmonios. k Peltis.] Scutis. l Thracib.] Europæ pos-  
 pulis feris & aſſeris, Macedonib. ſinitimi ab Oriente, m Il-  
 lycis.] Regionis Europæ populis, qui hodie Sclauones dicti  
 ſunt, Macedonibus ſinitimi ab Occidente. n Pæonib.] Popu-  
 lis Pæoniæ regionis Macedonæ, qui foriſſimi olim habitū ſint,  
 magnūq; ſibi ex rei militaris ſcientia nomen pepererunt. Vide  
 Plin. lib. 4. Macedonib. ſinitimi à Septentrione. o Medos.]  
 Aſiæ populos, de quib. antè in dialogo Alexandri, Annibalis,  
 Minois & Scipionis. Aduerſus Medos & Armenios, qui anteq̃  
 quiſpiam ſequatur, fugiunt. p Duce Clearcho.] Darius no-  
 ſtus Perſarum rex moriēs duos reliquit filios, Artaxerxem, qui  
 rotatur Mnemon, & Cyrum iuniorē: inter hos fratres cū exci-  
 tatum eſſet bellum, Clearchus vnus fuiſ de ducib. exercitus belli,  
 qui deinde interfecto iam Cyro ab Artaxerxe captus, necatus  
 eſt, de quo Plutarch. in Artax. q Scythæ.] Septentrionales  
 populi Europæ & Aſiatici ad bella magis q̃ ad vllum humani-  
 tatis ſtudij idonei. r Indici e'lephantes.] India orientalis re-  
 gio Aſiæ terminus elephantis abundat, & in ea maiora q̃ in ca-  
 teris regionibus naſcuntur animalia. s Et tamē neq; cōcitat-  
 tis.] Domoſthenes Philippi Macedonem depingit, verſutū ho-  
 minem, qui in omnē partem animū verſabat, nihilq; inſeriatum  
 relinquebat, quo ſuis rationib. conſulturus eſſet, ſine vllō veri-  
 tatis, virtutis conſtantia roſpectū. Mentiebatur, fallebat,  
 fraudabat, peierabat, aſſentabatur, ſi expredire videretur. ωλόο  
 αἴον & ωλόοεγ & dicebatur. Diuicuro enim rerum uſu ita  
 audacius, ex aliorū incommodis ſua vt pararet commoda, vt lo-  
 quitur

quiritur Comicus, nec à malis artibus abhorrebat. Græciã totam  
 propè consilijs præuentam viribus domuit. Oros lib. 3. cap. 12.  
 & Thebanos.] Bœotie regionis, à Thebe præcipua vrbe,  
 quam Alexander euerit. dictos. u Nouihæc ex Clito ] Se-  
 neca lib. de Ira 3. cõparatione simili Alexandrũ ab auipat isq;  
 humanitate degenerasse, Clitũ & Lysimachi optimõrum amicorũ  
 lachryabili cæde docet. Fuit aut Clitus inter præcipuos Alexan-  
 dri familiares, eisdemq; charissimus, tum q; filius esset nutricis i-  
 psius, tũ q; ab illo in dubio vitæ discrimine fuisse seruatus. Hæc  
 tamen in conuictio quodam liberius in Persicos mores inuectum,  
 rex iam remulentus spiculo traiecit. Cuius facti eũ postride san-  
 ta cepit penitentia, diu cussa iam ebrietate, vt totum tridũ cibo  
 abstinerit, decreneritq; omnino inedia sibi necem consciscere,  
 amicũq; de se optimè meritũ ad inferos persequi. Tandem agere  
 admissa amicorũ consolatione, qui Clitum iure occisum asse-  
 rebant, sumptuosissimo eũ funere sepeliunt. Latius habetur hæc hi-  
 storia apud Arrianũ, Q. Curt. & Plutar. in visa Alex. Non igitur  
 in Ægyptia in Alexandro fuit, sed in Ægyptia quæ in ipso non  
 ñdñ sed wãdñ exciuit. Eiusq; enim Alexand. ñ præcipuè egit  
 impetus animi vt in amicissimos etiã ferrũ distrinxerit. x Ma-  
 cedonicã chlamydẽ.] Paludamentũ dicitur, aurore Nonio,  
 palliũ militare; sagulũ à Polusiano veniunt. y Candyn Per-  
 sicum amictũ.] De quo Cæl. Lect. ant. lib. 14. cap. 56. & Et  
 tiaram rectã.] Ornamentũ capitis, quod erectũ soli reges apud  
 Persas gestabant, duces verò inflectũ. Herod. lib. 7. Lucian. tra-  
 gæ. ògèlũ idẽ dixit A Adorari debetete.] Alexandrum  
 Magnũ Iouis Ammonis filium fabulosè creditũ & adorari  
 se passum, iam antiè in Scipione annotasse me recorder. Verũ de  
 Alexandri stulta ambitione, ac execranda scelerati sacerdotis  
 adulatione Q. Curt. lib. 5. & lib. 9. vbi stolidã eius ambitio de-  
 scribitur, qua se Dei filiũ non solũ dicit, sed vt credi voluit, in-  
 flatus à duobus ma. is Pœsis, Agide Argino, & Leone Sculo,  
 contranitentibus omnib. Macedonibus, & præcipuè Callisthe-  
 ne Philosopho, optimo viro. B Victorum mores imitatus  
 es.] Vno & morũ externorũ desiderio, & se & suos perdidit,  
 vt scribit Q. Curt. lib. 7. C Viris doctis in leonũ claustra  
 inclusis.] Lysimachus Agathoclis filius è successorib. Alexan-  
 dri Ma-



dri Magni, Pergamo praesuit, ubi thesauri regis fuerunt. Hic illustri quidem Macedonia loco natus, virtute illustrior fuit, amore literarum ac philosophiae ardebat adeo, ut Callisthenem tunc ab Alexandro afflictum, atque in vinculis habitum, de virtute disserentem sapienter audierit, poculumque ei ac remedium in erit opianis propinaverit. *Quod egregie ferens Alexander, Lyfimachum leoni obiecit dicitur: sed ille viribus fretus, rem posteris prodendam fecit, manibus amiculo convolutam in os leonis inferens, accepta lingua feram exanimavit, quo facto vehementius postea Alexandro dilectus, & apud eum maximam honorem fuit. Vide Trogum lib. 15. Alexandri autem rebus prosperis Theophrastus agebatur, interitum Callisthenis deplorans. Itaque dicebas, Callisthenem incedisse in hominem summa potentia, summaque fortuna, sed ignarum quemadmodum rebus secundis vitium conveniret. Cic. Tuscul. quaest. 3. Q. Curt. lib. 9. D. Nuptiis talibus peractis.] Alexander Rhoxanes Oxyartidis fratris suis filiae amore distinctus, eam uxorem cepit, non absque Macedonum indignatione. Plura lege apud Q. Curtium lib. 9 & Arrianum E. Hephæstionem.] Inter amicos quos habebat praecipuos, omnium maximè videbatur honorare Craterum, sed omnium maximè diligere Hephæstionem. Illum ornavit dignitate, hunc ad intimam admittit familiaritatem quem postea apud Babylonem vita functum, tanta sumeris magnificentia prosequutus est, ut facile omnes, quae toto terrarum orbe editae sunt, pompas superaret. Vide Q. Curt. & Plutar. in vita Alex. F. Darii uxorem.] Sysigambem Darii genitricem, uxorem & puellas captivas, quanta integritate servaverit, ignorat nemo, quas nisi demissis oculis salutarit, idque raro, sibi metuens ab illarum infignis formis. G. In Oxydracis, gente Indica.] Ab his Indiarum populis cum Alexander liberasset Protaemius, Soter: i. Servator cognominatus est. Cum autem in illo bello crux esset illi vulneratum, ac Chirurgum accersisset, multique accurrerent, qui ipsum frequenter Deum appellare consuevit, exporrecta hilarique fronte inquit: Omnes me praedicant Iovis esse filium, sed vitulus hoc, hominem esse me declarat. Alii item duabus pessimissimam rebus, se quod mortalis esset, deprehendere dicebat, somno & coitu, quod haec praecipue proderent humani corporis im-*

vis imbecillitatem. Somnus enim mortis imago est. & coitus species est morbi comitialis. Periculum autem Alexandri graviter vulnerati in Oxydracis, alij a. ibores, in Mallis factum perhibent. H Ex te tua.] Alexander cum latronibus pugnant sagitta vulneratur. Ad Memacenos urbem, saxo in cernuem a. flo, vulneratur. Deinde in Oxydracis graviter vulneratur. Q. Curti lib. 4. 9. & 10. I In desperatione rerum.] Apud Curtium lib. 4. Alexander fatigatur deficit, desperat, & aubius est: vulneratus Medicos habet Philippū & Crisobulum. K. Quōd facilius.] Alexandri ingens conatus de acquirendo orbis imperio describitur à Q. Curtio lib. 11. L Aornum.] De Petræ, que Ager & expugnatione oppido difficili Q. Curti, lib. 9. Arrianus lib. 4. Scribit Plutarchus Alexandrum, quum intellexisset hanc Petram teneri ab homine meticuloso, dixisse: Nunc locus iste facillimus est captus. M Sed nec erubescere non fli.] Alexander in deſtitia mediocritatisque oblitus, sibi blandiebatur. & quantum alijs præter æquum detrahebat, tantum sibi philantia vitio præter meritum tribuebat.

IOANNIS SAMBVCI  
ANNOTATIONES.

Culpatur Alexandri arrogantia & commentum, quo Deum se haberi voluit.

Factus Alexander successibus ipse superbus:

Innumeris voluit cultus esse Deus.

Vituperat cæcos sensus, mentemq; Philippus

In quibus & fuerit strenuus enumerat.

NON igitur.] *Propositio.* Nam.] Ratio à repugnantibus Neque verò nescius.] *ἀπόκρισις αἰτιῶσαι γρηγῆ.* Quid ais? ] *ἀπάντησις* Non isthuc.] *ἐπιβεβαίωσις ἀπὸ τῆς ἐπιβάν- τος χενόσις.* Hac opinione dicti.] *ἀπάντησις τῆς ἐπιβάν- τος χενόσις.* Atqui Græcos.] *ἐπιβάν- τος χενόσις.* Arcadū in super.] *τὴν χαλεπὴν πρὸς ἀντιπρόθετα.* Cæterū Medos.] *ἀπὸ τῆς ἀντιπρόθετα.* præclara. At verò Scythę.] *ἀπὸ τῆς ἀντιπρόθετα.* ser vinci poterant. Adde qd' &.] *ἀπὸ τῆς ἀντιπρόθετα.*

Affumit



*Affirmis quod ante de Græcis ille affirmauerat. Noui hæc.]*  
*Obijcit illi Clivum διαδοσ μω. Tu verò.] τὸ ἄλλα ψευτὰ πωγε-  
 χθηνε. Tempero mihi.] ὀδραλίψις. Vnum est.] Co-  
 κτιο κροτ' ἐξείρεσσιν. Regium certe id.] ἐπιφώνησε ἐγκατα-  
 σιχῶ. Quomodo aut tibi non probatur.] Compescat ἐπο-  
 νεάδιστε opposiitione audacissimi facti. Non proba.] ἐπιχε-  
 σις ἐκ ἐπαινελέκῃ. Neq; id quia pulchrū.] αἰτιολογία κροτ'  
 ἄρσινῆς ἔσται. Adde quod.] Latior probatio κτὲ τὴ ψευτὰ.  
 Non cū video.] Ἀ repugnantibus. Denique.] Ἐρπολιτιο.  
 Caterum quod ais.] Occurpatio. Id profectō.] ἀφώξεσις.  
 Nam quanq̄.] Ratio. Haudqua.] Ἰνscizatio. Sed cum  
 Hercule.] collatio. Nam &.] Ἀ suo præclarè factō. Sed  
 nec crubescere.] Arguis cum arrogantia, ἔρ concludit.*

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΙΣ ΕΤ  
 Ηερακλῆς. Hercules.

P. Viranio interprete.

ΔΙΟΓΕΝΕΣ.

**Ο**ΥΧ Ηρακλῆς οὗτός  
 ἔστιν, ἔμψρον ἀπὸ  
 μα τὸν Ηρακλῆα. τὸ  
 τόξον, τὸ ῥόπαλον, ἡ λιουτῆ,  
 τὸ μίγχιθ, ὅλη Ηρακλῆς  
 ἐστίν. ἄτα τίθουνη Διὸς υἱὸς  
 ὄν; ἔπει μοι, ὦ Κακίτινε, νε-  
 κρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθνον ὕ-  
 πέρ γῆς, ὡς θεῶ. Ηρακ. καὶ ὄρα  
 θῶς ἔθυσ. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Η-  
 ρακλῆς ἐν ἔρανεῶ τοῖς θεοῖς σὺ  
 οἶσι; ἢ ἐχθρακίσι φουρορ Ἡ-  
 βλω; ἐγὼ δ' ἔδωπον εἰμι αὐτ'.

**N**Unquid a Hercules  
 hic est? Haud quis-  
 quam mehercule as-  
 lius. arcus, clava, pelvis leoni-  
 na, magnitudo ipsa, totus  
 deniq; Hercules est. Igitur è  
 vita decessit, qui Iouis erat fi-  
 lius? Dic, quæso, ò victorioso,  
 mortuū me es? Ego enim cū  
 terræ superessem, tibi haud  
 secus quàm deo sacrificavi.  
 HER. Rectè quippe sacrifici-  
 cæsti: Hercules enim ipso in  
 cælo vnà cū dijs immortalib. consistit. Heben apud se habens  
 crurib. formosissimā. Ego verò qui te alloquor, sua su vmbra.  
 ΔΙΟ.